**De nu ştii urî păcatul
şi urmările-i amare,
niciodată tu pe Domnul
să-L iubeşti nu-i fi în
stare.**

**N-ai să poţi iubi lumina,
/: nici cărarea ei curată,
când trăieşti în
întuneric,
când ai inima-
ntinată! :/**

**De nu ştii urî minciuna,
de-o asculţi, de-o bagi
în seamă,
nu ţi-e tată Adevărul,
nici Iubirea nu ţi-e
mamă.**

N-ai să poţi să-nveţi vreodată
ce e drept şi ce-i sfinţire,
/: când Cuvântul Cărţii sfinte
tu îl calci cu bună ştire! :/

De nu ştii urî la vreme rătăcirea care vine, ea-şi înfige-a ei săgeată, otrăvindu-te pe tine!

Şi sub jarul ei oriunde tu vei geme şi vei plânge,
/: căci în inimi bucuria Adevărul doar o strânge! :/

Dacă nu urăşti în totul lumea cu-al ei fel de viaţă,
şi nu fugi de-a ei cărare
care-ţi stă mereu în faţă,

tu nu poţi intra-n cetatea
veşnic-a neprihănirii,
/: pregătită-n Cerul slavei
pentru fiii mântuirii! :/

De n-ai inima deschisă pentru a primi iubirea, care-a pregătit-o Domnul ca să-ţi schimbe toată firea,

**tu nu vei putea-nţelege rostul vieţii de credinţă,
/: nici ce-i rău şi nici ce-i bine
ca să-l ştii, nu-i cu putinţă! :/**

Numai când urăşti fierbinte,
a vrăjmaşului lucrare,
vei cunoaşte Adevărul,
vei iubi cu-nflăcărare...

**- Cercetează-ţi zilnic viaţa,
învăţând deplin iubirea,
/: căci cu cât iubeşti pe Domnul,
vei urî nelegiuirea!... :/**

Doamne-nvaţă-mă pe mine,
- prin Cuvântul Cărţii Tale -
să urăsc calea minciunii,
să iubesc a vieţii cale.

Şi cu inima-nfocată,
trăind zilnic în sfinţire,
/: să fiu pururea ca
Tine,
şi în ură şi-n
sfinţire! :/